

informatator

Številka 17

Leto XIX.

Titovo Velenje, 24. aprila 1985

List za obveščanje delavcev

gorenje

Gospodinjski aparati
Notranja oprema
Procesna oprema
Elektronika Široka potrošnja
Commerce
Servis

Raziskave in razvoj
Interna banka
DSSS Gorenje SOZD
DS Splošni posli
DS Organizacija in informatika

Skupščina o Gorenju

Prejšnjo sredo, 17. aprila 1985, so vsi trije zbori republiške skupščine med drugim obravnavali tudi poročilo o gospodarskih gibanjih v začetku letošnjega leta in o nekaterih izgubah v organizacijah združenega dela po zaključnih računih za lansko leto.

Informacijo o tej problematiki so obravnavali tudi vsi pristojni odbori zborov slovenske skupščine. Poudarili so, da velja pozitivne rezultate pri zmanjševanju izgub vsekakor pripisati izvajanju do sedaj sprejetih sklepov in priporočil na zborih Skupščine ter aktivnostim, ki so v zadnjem času potekale v organizacijah združenega dela, izvršnem svetu in Gospodar-

ski zbornici ter poslovnih bankah in skladih skupnih rezerv. Menili so tudi, da je treba zaostriti odgovornost zadolženih za pripravo in izvajanje sanacijskih programov za odpravo subjektivnih slabosti in neracionalnosti v poslovanju ter za prestrukturiranje delovnih programov pa so posebej pomembni ustrezno nagrajevanje in stimulacija delavcev za ustvarjalne napore. Organizacije združenega dela bodo morale bolj kot sedaj iskati sredstva za pokrivanje izgub znotraj svojih organizacijskih in reprodukcijskih povezav. Občinski skladi skupnih rezerv pa morajo sprejeti ustrezne ukrepe, da zbrana sredstva ne bodo ležala neuporabljena.

V Gorenju so, kot je v uvodni besedi dejal podpredsednik (Nadaljevanje na 2. strani)

Tovarišice in tovariši delegati,

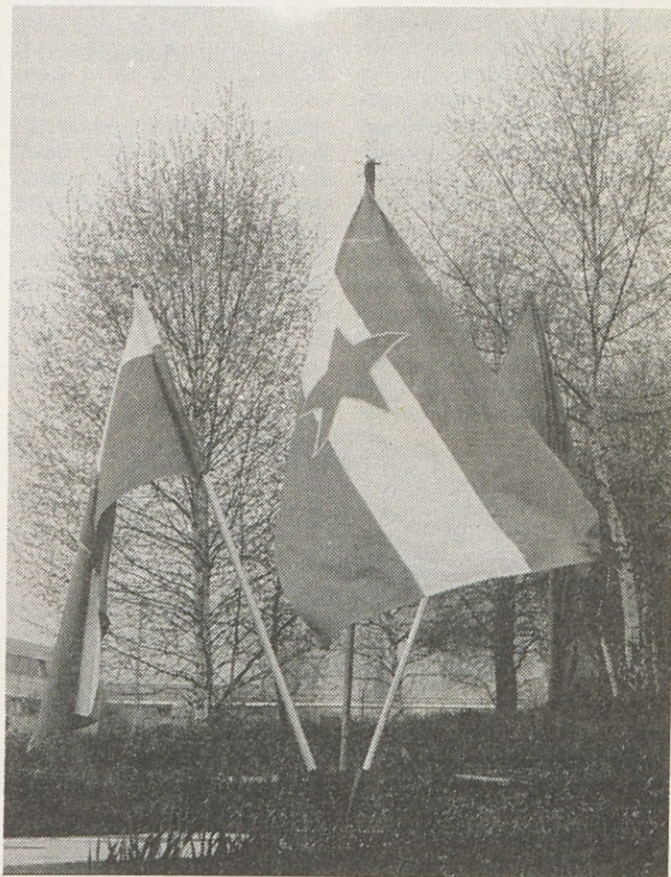
naj izkoristim tole priložnost, da se v imenu vseh delavcev Gorenja javno zahvalim združenemu delu Socialistične republike Slovenije, zlasti še tistim organizacijam, organom in posameznikom, ki so nam nesebično pomagali začeniši s kadrovskimi okrepitvami nato pa tudi pri oblikovanju in izvajanju sanacijskih programov Gorenja.

Posebno zahvalo smo dolžni samoupravnim in izvršnim organom bank in skladu skupnih rezerv gospodarstva Slovenije, Izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije, Gospodarski zbornici, sindikatu in družbenopolitični skupnosti občine Velenje.

Prizadevanja sanatorjev so občutno presegla formalne

okvirje, saj je njihova velika moralna in zlasti materialna pomoč in solidarnost odločilno prispevala k temu, da so bile nekatere ključne sanacijske aktivnosti uresničene pravočasno in uspešno ter družbeno odgovorno in z načrtano smerjo nadaljnega razvoja. Delavci Gorenja smo odločeni, da bomo zaupanje širše družbene skupnosti, še zlasti vas tovarišice in tovariši delegati, v celoti opravičili tako, da bomo še naprej vlagali vse napore v dosledno izvajanje naših sanacijskih programov, kakor tudi usmeritev Skupščine SR Slovenije in njenih organov. Hkrati se obvezujemo, da bomo negovali to obliko solidarnosti tudi v primerih, ko bo ta potrebna drugim.

(Delegat Jože Skornšek na zasedanju zborov Skupščine SR Slovenije).

Vsem delavkam in delavcem Gorenja čestitamo ob dnevu osvobodilne fronte in prazniku dela!

družbenopolitične organizacije in samoupravni organi Gorenja v Titovem Velenju

OB JUBILEJU DELA

V četrtek, 25. aprila, bo v Gorenju slovesnost, na kateri bodo več kot sedemsto delavcem Gorenja izročili priznanja za 30, 20 in 10 let dela v Gorenju. Slovesnost se bo pričela ob 16. uri v jedilnici A.

Ob tem jubileju iskreno čestitamo vsem jubilantom dela. Z nekaterimi med njimi smo se tudi pogovarjali o njihovi zvestobi in pripadnosti Gorenju. Pogovore objavljamo na 3. in 4. strani.

Leto kakovosti

Tekmovanje v kakovosti

V četrtek, 25. aprila 1985 bo v Gorenju v Titovem Velenju podelitev priznanj tozdom, ki so pri izboljšanju kakovosti dosegli najboljše rezultate.

V Gorenju smo v letu kakovosti spodbudili prizadevanja za izboljšanje kakovosti tudi s tekmovanjem med tozdi, ki so se primerjali po deležu slabih izdelkov na zaključnem statističnem prevzemu, povprečnem številu servisnih posegov na izdelkih v garancijski dobi ter po ravni izmeta in popravil v proizvodnem procesu. Podobno tekmovanje so uvedli tudi v nekaterih drugih delovnih organizacijah Gorenja in tako se bodo slovesne podelitve priznanj za doseženo izboljšanje kakovosti udeležili tudi predstavniki

tozdomov iz teh delovnih organizacij.

V Gorenju v Titovem Velenju, kjer smo rezultate tekmovanja spremljali mesečno, je bil najuspešnejši tozdom Galvana s 133,5 odstotnim izboljšanjem kakovosti, sledil mu je tozdom Štedilniki s 131,2 %, Gradbeni elementi s 126 % in Pohišstvo s 120 %. Kakovost pa izboljšujejo tudi ostali naši tozdi, ki se tako približujejo zastavljenemu 20 % izboljšanju.

Pa še to: Dan poprej, torej v sredo, 24. aprila 1985 bo 31 naših sodelavcev, ki so uspešno zaključili tečaj za kontrolorje dobilo posebna potrdila. Tudi ta tečaj, pri njegovi izvedbi sta sodelovala Izobraževalni center Gorenja in delavci s področja kontrole kakovosti, sodi v sklop leta kakovosti.

Štipendije Titovega sklada

Dodelitev štipendije Titovega sklada je posebna čast in priznanje vsem tistim delavcem, ki so s svojimi izrednimi delovnimi rezultati, pridnostjo ter družbenopolitično aktivnostjo v delovni organizaciji ali izven nje dokazali, da si takšno vzpodbudno stimulacijo tudi zaslužijo. Ta štipendija je tako vzpodbuda delavcu za še večje delovne rezultate, hkrati pa tudi priznanje okolju, iz katerega prihaja. Zato pogledjmo okoli sebe in predlagajmo primerne kandidate.

Ponujeno priložnost bi morali izkoristiti tudi najodgovornejši v družbenopolitičnih organizacijah, saj lahko kandidate za to štipendijo evidentirajo in predlagajo le družbenopolitične organizacije v delov-

nih organizacijah in pa samoupravni organi, pristojni za kadrovske področje, po prejšnji obravnavi v družbenopolitičnih organizacijah. Posamezniki se ne morejo prijaviti.

V občini Velenje je na voljo 5 štipendij za mlade delavce, ki se ob delu ali iz dela izobražujejo na katerikoli stopnji šolanja, tudi na VI. (bivša poklicna šola). Prednost pri dodelitvi bodo imeli delavci v neposredni proizvodnji in tisti, ki se odločajo za tehnične usmeritve.

V predlogu za dodelitev štipendije mora biti navedena utemeljitev predlagatelja o ustreznosti kandidata (nadarjenost, marljivost ter družbenopolitično izobraževanje) ter zagotovilo o kadrovskem interesu v delovni organizaciji. Za izobraževanje iz dela prejmejo mladi delavci štipendijo v višini povprečnega oseb-

SKUPŠČINA O GORENJU

(nadaljevanje s 1. strani)

republiškega izvršnega sveta Janez Bohorič, z izgubo poslovala tri organizacije. Pretežni del te izgube, 395 milijonov dinarjev, odpade na Elektroniko Široka potrošnja, ki je uspela pokriti le manjši del te izgube. Nekrita izguba, 265 milijonov dinarjev pa bo predvidoma pokrita v sanacijskem postopku s sredstvi rezerv članic sozda, organizacij združenega dela v reprodukcijski verigi ter s sredstvi sklada skupnih rezerv. Ugotovljena izguba v Gorenju Elektronika Široka potrošnja je posledica delno še neporavnanih obveznosti iz preteklega poslovanja likvidiranega Koertinga. Predvsem njegove visoke devizne zadolženosti, ki jo je ta delovna organizacija prevzela po reorganizaciji velenjskega dela sozda Gorenje. Izkazana izguba je manjša kot bi sicer bila, ker so poslovne banke to delovno organizacijo razbremenile negativnih tečajnih razlik v višini 6.600 milijonov dinarjev. Doseženi ugodni rezultati v lanskem letu v velenjskem delu Gorenja pri 18 % povečanju proizvodnje, 15 % višji produktivnosti in z 98 milijoni dolarjev konvertibilnega izvoza ali 17 % več kot prej pa zagotavljajo, po mnenju izvršnega

sveta, dobro izhodišče za dokončno sanacijo poslovanja. To je poudaril v svoji razpravi tudi naš delegat Jože Skornšek, ki je dejal, da bodo po ocenah pozitivni tudi rezultati trimesečnega poslovanja, čeprav sprotne rast cen reprodukcijskega materiala in pa zaostajanje prilagajanja tečaja dinarja že močno ogrožata našo dohodkovno uspešnost v konvertibilnem izvozu. Jože Skornšek se je na zasedanju skupščine v imenu delavcev Gorenja tudi javno zahvalil vsem, ki so sodelovali pri saniranju Gorenja. Tudi v informaciji o tekočih gospodarskih gibanjih smo lahko slišali, da pozitivni rezultati Gorenja vlivajo optimizem pri zdravljenju naših gospodarskih bolnikov. V preteklem letu so se v Gorenju namreč utrjevali pozitivni trendi, kar kaže povečanje proizvodnje, storilnosti in izvoza. Zlasti pa je razveseljivo, da nobena od članic sozda ne bo imela izgube iz tekočega poslovanja. Kljub temu pa so še vedno težave kot na primer zastoji pri posodobitvi proizvodnje, za kar bi potrebovali 6 do 7 milijard dinarjev vlaganj, sicer v Gorenju ne bo možna celovita sanacija in bo težko nadaljevati s pozitivnimi trendi.

gorenje
commerce

IZVOZ IZDELKOV GORENJA V TITOVEM VELENJU V MARCU 1985

	kosov	din
Štedilniki	45.968	579.034
Pralni str.	13.524	277.894
Hladilniki	31.447	406.491
Zamrzov. skrinje in omare	20.393	387.174
Mali gosp. aparati	34.488	45.135
Črno-beli televizorji	306	3.145
Keramične plošč. m2	18.823	12.457
pohišstvo -- vrata kom.	2.016	3.537
Rezervni deli	—	41.735

Vrednost izvozne realizacije v marcu znaša 1.756.602 tisoč din ali 109 % mesečnega plana izvoza.

nega dohodka v Sloveniji za preteklo leto, za izobraževanje ob delu pa 50 % povprečnega osebnega dohodka.

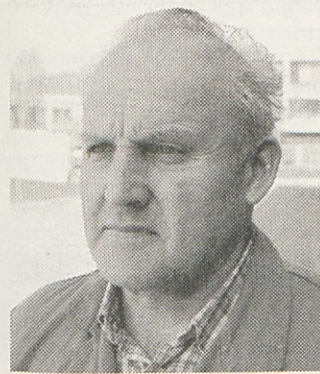
O izbiri kandidatov oziroma podelitvi štipendij bo razpravljal in odločal odbor za štipendiranje skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje Velenje. Rok za prijavo kandidatov je 30. maj 1985, prijave pa sprejema strokovna služba Skupnosti za zaposlovanje Velenje.

Podrobnejše informacije lahko dobite pri Vidi Robida v Izobraževalnem centru, telefon 284.

V 13. številki Informatorja, 27. marca 1985 je bil objavljen razpis za štipendije za šolsko leto 1984/85, v številki 15, 10. aprila 1985 pa razpis šolnin.

Jubilanti dela

STANKO ROPOTAR

Eden letošnjih jubilarov, ki so ustvarjali, delali in ostali vseskozi zvesti Gorenju, je tudi 57-letni mizar Stanko Ropotar iz tozda Pohištvo.

Rojen v Šoštanj, kjer je obiskoval osnovno šolo in ga je vojna zajela v svoj vrtnec, se je kot sedemnajstletni fant vključil v NOB. V Tomšičevi brigadi se je udeležil partizan-

skih jurišev na Graški gori, na Poljanah pa je bil maja 1945 priča zadnjih bojov proti okupatorju.

Po vojni je šel v uk k mojstru Polovšaku za mizarja. Spominja se, da je za končni izpit moral narediti stol v določenem času. „Težki so bili tisti časi za vajence. Danes v usmerjenem izobraževanju opazimo premalo praktičnega znanja, ki ga učenci prinesejo na delo“, meni.

Po končanem uku je 2. januarja 1951 dobil prvo zaposlitev v Mizarstvu Šoštanj, v obratu mizarске proizvodnje, kjer so izdelovali sobno pohištvo.

Podjetje Lesna je pod nazivom LIK Šoštanj nastalo leta 1954 z združitvijo štirih takratnih obratov. Ker so obrati premalo vlagali v razširitev in modernizacijo, je bila ukinjena proizvodnja sobnega pohištva. Tako se je mizar-

ska proizvodnja preusmerila v stavbno-mizarске izdelke po posebnih naročilih. Ker pa je bilo proizvajalcev stavbnega pohištva po naročilih vedno manj, se je z razvojem stavbeništva povpraševanje po tovrstnih proizvodih povečalo. Tako Stanko Ropotar pripoveduje o tem, kako so se delavci obrata Lesna leta 1970 z referendumom odločili za združitev s podjetjem Stix iz Velenja in s tem razširili svoj program na kuhinjsko pohištvo. „Zaradi precejšnje konkurence pa so bili potrebni novi prostori in sodobnejša oprema. Ker se je proizvodni program kuhinjskega pohištva v celoti ujemal s razvojnim konceptom TGO Gorenje, postane po integraciji Gorenje Lesna leta 1971 sestavni del matične tovarne“, razlaga Stanko tako, kot bi se to zgodilo včeraj in ne pred 15 leti.

O svojem delu nam pove, da

je od leta 1977 delal v Šoštanj v strojni delavnici, po prihodu v Gorenje pa na večjem stroju.

Sedaj že vrsto let dela pri izdelavi šablon in delovnih priprav ter pravi, da ga to delo veseli, nima pa rad zaloga, ki se mu naberejo.

V prostem času pa ima naš jubilar tudi svoje konjičke. V Taboru, kjer si je zgradil hišo, mu življenje razveseljuje osem vnučkov. Tudi žlahtno kapljico pridelal sam in pravi, da je bilo v mladih letih čisto drugače kot je sedaj. „Mladi smo se znali poveseliti in vasovali smo ter ob nedeljah in praznikih zbrani pod lipo zapeli. Sedaj pa se bolj poredko vidimo in tudi naše pesmi so otožnejše“.

In to mu prav radi verjamemo ter mu iz srca čestitamo za jubilej, 30-letnico dela v Gorenju, da bi še naprej ostal tako čil ter dočakal zasluženo upokojitve v Gorenju.

FLORJAN PRAZNIK

Florjan Praznik, danes je skladiščnik okroglega lesa hlodovine v obratu Embalažnica in je vseh 32 let ostal zvest delu z lesom. Danes se Florjan Praznik tako spominja povojnih let. „Delovni pogoji so bili v primerjavi z današnjimi precej slabši, delali smo brez zaščitnih sredstev, nismo dobili delovne obleke, bili smo brez urejene družbene prehrane, brez organiziranega prevoza na delo. Delali smo vse sobote, ob nedeljah pa smo delali predvsem udarniško. Tri nedelje smo prostovoljno kopali premog za naše upokoјence. Upravnik je lahko kar ostro ukrepal, ob zamujanju na delo, ob vsakem manjšem prekršku, vsak je bolj odgovarjal za svoje delo.“

Šele po letu 1951, z ustanovitvijo prvih delavskih svetov in upravnih odborov se je z razvojem samoupravljanja pričelo novo obdobje, v katerem smo delavci prvič dobili pravico odločanja v nastalih organih upravljanja.

Florjan Praznik se rad spominja, ko je kot najstarejši član Lesne Šoštanj ob 20-letnici Gorenja TGO prejel zlato plaketo, prej pa še odlikovanje za delo. Na oboje je naš letošnji jubilar ponosen.

proizvodnji lesne volne. Kar osem let je opravljal mojstrska dela. Od leta 1978 je skladiščnik hlodovine v obratu Embalažnica in je vseh 32 let ostal zvest delu z lesom. Danes se Florjan Praznik tako spominja povojnih let. „Delovni pogoji so bili v primerjavi z današnjimi precej slabši, delali smo brez zaščitnih sredstev, nismo dobili delovne obleke, bili smo brez urejene družbene prehrane, brez organiziranega prevoza na delo. Delali smo vse sobote, ob nedeljah pa smo delali predvsem udarniško. Tri nedelje smo prostovoljno kopali premog za naše upokoјence. Upravnik je lahko kar ostro ukrepal, ob zamujanju na delo, ob vsakem manjšem prekršku, vsak je bolj odgovarjal za svoje delo.“

Šele po letu 1951, z ustanovitvijo prvih delavskih svetov in upravnih odborov se je z razvojem samoupravljanja pričelo novo obdobje, v katerem smo delavci prvič dobili pravico odločanja v nastalih organih upravljanja.

Florjan Praznik se rad spominja, ko je kot najstarejši član Lesne Šoštanj ob 20-letnici Gorenja TGO prejel zlato plaketo, prej pa še odlikovanje za delo. Na oboje je naš letošnji jubilar ponosen.

MILKA MRAK

Milka Mrak praznuje letos 30 let dela v Gorenju in pravi, da se mladi premalo zavedajo pomena družbene lastnine. „Včasih smo pobrali vsak žebelj, danes pa temu ni več tako.“ Naša jubilarica dela v montaži tozda Pohištvo od leta 1975.

Kot petnajstletno dekle, doma iz Lokovice, je pešačila na delo v Galanterijo Metleče, kjer so izdelovali lesene igrače in obešalnike. Ker so premalo vlagali v modernizacijo proizvodnje, so Galanterijo v Metlečah ukinili. Iz obrata za žagarsko proizvodnjo

(Strojnikova žaga), obrata za proizvodnjo lesne volne, obrata lesne galanterije Metleče in obrata mizarске proizvodnje je nastal Lesno-industrijski kombinat Šoštanj, in tu je naša sogovornica nadaljevala delo.

„Barvali smo okna, v glavnem stavbno pohištvo. To delo smo opravljale predvsem ženske. Delovni pogoji so bili v primerjavi z današnjimi veliko slabši. Bale smo se zime in s tem prihajajočega mraza, dvigovali smo težka bremena in delale v prahu. Kolikokrat smo delali z nevarno tekočino. Tudi izostankov z dela je bilo manj, čeprav ni bilo organiziranega prevoza na delo in z dela.“

Za vse to, meni, bi lahko našim starejšim delavkam kako drugače poplačali dolgoletni trud in prispevek, ki so ga s svojim delom doprinesle k razvoju Gorenja. Brez žensk Gorenje ne bi bilo to, kar je. Povedala je, da jo moti prejemajna odgovornost do drobne inventarja, zaščitnih sredstev, na sploh do družbene lastnine. „Saj ni moje“, so besede, ki jih vse pogosteje slišimo, in to ji ni vseeno. Kritično gleda naša sogovornica na dogajanje okrog sebe in prav tega v našem okolju še kako manjka.

Jubilanti dela

DANILO HRAMEC

Danilo Hramec, danes mojster v tozdu Pralno-pomivalna tehnika v obratu montaže, je v Gorenju začel delati pred več kot tridesetimi leti in je eden pionirjev Gorenja.

Rodil se je 9. avgusta 1934 v Šmartnem ob Paki in šel po

končani osnovni šoli na gimnazijo v Žalec z namenom, da bi nadaljeval šolanje na Vojaški akademiji, a so ga prijatelji pregovorili in se je po enem letu premislil ter se šel v Tovarno tehtnic Celje učiti za ključavničarja, pouk pa je obiskoval na Obrtni šoli v Celju. Po dveh letih je začel delati kot ključavničar v montaži. Zaradi neurejenega prevoza na delo pa se je proti koncu leta 1951 zaposlil v Špehovi kovačiji v vasi Gorenje.

„Izdelovali smo mlatilnice, sadne mlince, pluge in druge kovaške izdelke za kmečka opravila. Veliko smo delali!“, se spominja Danilo tistih prvih dni. „Dela za ključavničarja je bilo vedno dovolj.“

Ko so kmetom ukinili regres za nakup mlatilnic, so se v Gorenju preusmerili v pridobivanje

betonita in najeti dva kamnoloma, enega v Šmartnem, drugega v Štorah, kamor je odšel Danilo Hramec kot voznik traktorja.

„Ravno tisti čas smo pričeli z izgradnjo barak in smo bili pred težko odločitvijo, ali prevzeti štedilnike na trda goriva TOBI ali pa izdelovati kmetijske stroje. Odločili smo se za štedilnike in tako smo proizvodnjo iz Šempetra premestili v vas Gorenje, v Šempetru pa so pričeli z izdelavo kmetijskih strojev. Zaradi povpraševanja po štedilnikih smo se preselili v prostore rudnika lignita, kjer smo še naprej delali štedilnike. Tudi z izdelavo plinskih štedilnikov smo pričeli.“ pripoveduje naš jubilan.

Za Danila je bil poklic ključavničarja vse. Čeprav se da-

nes ne srečuje toliko s svojim osnovnim delom, pa še vedno rad poprime za tovrstno delo.

Že od leta 1964, po izgradnji prve proizvodne hale, opravlja dela mojstra v montaži, sedaj pa že tri leta, zaradi obolelih nog, dela le skrajšan delovni čas.

Danilo Hramec se rad spominja trdega dela, ki ga je preživel v 30 letih Gorenja. Pravi, da so bili kot velika družina, vedno enotna, pripravljena delati. „Vedeli smo, da nas čaka še veliko nedokončanega dela, a smo vselej vztrajali.“

Ob 25-letnici je Gorenje prešlo visoko državno odlikovanje, predsednik Tito pa je odlikoval tudi skupino prvih delavcev Gorenja, med katerimi je bil tudi jubilan Danilo Hramec.

BREDA JELEN

„Nikoli nisem razmišljala, da bi šla kam drugam,“ pravi Breda Jelen, kontrolerka v tozdu Pralno-pomivalna tehnika po dvajsetih letih dela v Gorenju.

V Gorenje je Breda prišla iz celjske Metke in ni ji bilo lahko. Ropota je bila vajena, saj je delala v tkalnici, a pločevina je povsem nekaj drugega kot nežne tkanine. Zarez se ti v roke, rokavic pa takrat niso imeli. Pobiranje pri peči, brizganje, mokro obešanje, saj danes ne moreš verjeti, da je šlo brez zaščitnih kabin, rokavic in še česa, kar poznamo danes. In vendar, Breda je bila mlada, voljna dela, zrasla na prijazni kmetiji na Anskem vrhu je znala poprijeti za delo in ta-

ko je prebrodila tudi to. Danes ji mineva že deveto leto v končni kontroli v tozdu Pralno-pomivalna tehnika v vseh teh dvajsetih letih ni razmišljala, da bi šla kam drugam. Tudi, ko so ukinili drugo izmeno in je morala priskočiti na pomoč v lakirnici, se ni pomišljala. Takole pravi, „Včasih nam ni bilo lahko, delali smo ob sobotah in nedeljah, prvih deset dni kar udarniško, a tudi danes moramo poprijeti, da se bomo izvlekli iz težav.“

Doma družina, gospodinjstvo, vendar Brede tudi nočno delo ni motilo, navadila se je, zadovoljna je bila, da sta lahko kar sama z možem pazila na otroke in ni edina, ki tako razmišlja. Tudi s plačilom je zadovoljna, „če hodiš na delo, zato da zaslužiš, imaš to možnost,“ se nam nasmehi. „Osebni prispevek, kjer je poudarjena skrb za kakovost, nas spodbuja,“ meni. „Tudi včasih, takrat na začetku, smo delavci neposredno odgovarjali za narejeno, odtegnili so nam pri plači, če je bilo treba.“

V vseh teh letih je Breda živo sodelovala tudi v delu samoupravnih organov in sindikata. „Saj se vseh zadolžitev niti ne spominjam več,“ pravi. Prav sedaj je članica komisije za varstvo pravic, „odgovorno in težko delo je to,“ meni Breda pa še nekaj je: „Vse preprosto poznamo le svoje pravi-

ce, manj pa dolžnosti,“ doda. Breda počasi začenja razmišljati tudi o upokojitvi, veseli se življenja v skromni hiši na Anskem vrhu, od koder je včasih s sestro pojoč hodila na delo v Celje. Veseli se počitka, a po drugi strani se nekako ne more sprijazniti s tem, saj je toliko let prežive-la med sodelavkami. Delile so si vse lepe in težke trenutke, vse njih bo prav gotovo pogrešala. Pravzaprav je Breda takšna kot vsi jubilanti, navezana na Gorenje, ki so ga pomagale graditi njene pridne roke.

ANTONIJA REMIC

Koliko pomeni preprostemu človeku drobna pozornost! Antoniji Remic so se v koticah oči

nabrale solze, ko smo jo obiskali ob njenem delovnem jubileju!

Je preprosta delavka, rojena pred sedemdesetimi leti v Bočni, kjer živi še danes. Po končani osnovni šoli, ki jo je obiskovala v Gornjem Gradu, se je izobraževala v kmetijski šoli v Šentjurju pri Celju, nato pa še v gospodinj-ski šoli v Radljah ob Dravi.

Njeno prvo delovno mesto je bilo v Zagrebu, kjer je delala kot gospodinj-ska pomočnica, po vrnitvi v Slovenijo pa je bila sezonska delavka v Gornjem Gradu.

Antonija si je ustvarila družino in enajst let prežive-la doma, čeprav ji ni bilo vedno lahko, saj je kmalu ostala sama z dvema otrokoma. Leta 1974 se je zaposlila v Gorenju v Titovem Velenju, kjer je ostala eno leto, potem pa je začela delati v tozdu Mali gospodinj-ski aparati v Nazarjah. Odkar je tu, vseskozi opravlja isto delo v procesu sestavljanja električnih mešalnikov. Dela v eni izmeni in pravi, da normirano delo ni težko, da se dobro počuti in da bo ostala zvesta Gorenju še naprej. S sodelavkami se dobro razume, doma pa jo, tako kot večino drugih, čaka gospodinjstvo in vse, kar je povezano z domom in družino.

Natalija Huš

Jubilanti dela

IVAN GOLOB

Ivan Golob se je rodil 2. junija 1929 na Velikem vrhu. S petnajstimi leti je šel v uk za poklic mizarja k zasebniku v Šoštanj. Po treh letih učne dobe je nastopil svoje prvo delo v takratnem Okrajnem mizarstvu Šoštanj, v katerem so izdelovali sobno pohištvo po naročilu.

„Delali smo 10, pa tudi 12 ur. Stari stroji, še izpred vojne, so bili hudo iztrošeni. Malica je trajala le deset minut, in še to si si moral prinesiti od doma,“ se spominja mladih let Ivan Golob.

„Po združitvi v LIK Šoštanj leta 1954 smo v obratu mizarске proizvodnje Šoštanj izdelovali leseno embalažo za potrebe Gorenja in tako smo ostanek dohodka že takrat namenjali gradnji embalažnice v Šoštanju, kjer je 1971 prišlo do združitve z Gorenjem TGO.“

Ivan Golob je v vseh tridesetih letih prešel pot od vajenca do oddelkovodje v Lesno-industrijskem kombinatu Šoštanj, do mojstra v obratu Embalažnica v Velenju, po dveletnem šolanju v Skofji Loki pa je postal delovodja.

Zaradi hrupa se mu je poslabšal sluh. Zato je bil premeščen v centralno skladišče kot skladiščnik kuhinjske opreme. To delo opravlja že deset let.

Po vrnitvi s služenja vojaškega roka je nadaljeval delo v istem podjetju, vendar v strojni delavnici kot mizar. Takrat so že izdelovali stavbno pohištvo.

V vseh teh letih je spremljal razvoj Gorenja. In kaj meni danes dolgoletni član Zveze komunistov, nekdanji aktiven tudi v svoji krajevni skupnosti Pesje, o Gorenju!

„Teško je govoriti o tem, kako je Gorenje zašlo v težave. Smo se preveč širili, pri tem pa pozabili na delavca!“ pravi Ivan Golob, ki je dobitnik Titovega odlikovanja za delo, na katerega je zelo ponosen. „Želim, da bi Gorenje splavalo iz težav, da bi v njem tudi naši otroci našli zaposlitev, saj so mladi že velikokrat s svojim delom dokazali, da so pripravljeni nadaljevati našo pot!“, je dejal eden izmed jubilarcev, ki je 30 let zvest Gorenju.

LJUDMILA HRIBERŠEK

V življenju vsakega človeka so lepi in tudi težki trenutki. Ljudmila Hriberšek je prepričana, da je treba v spominu ohrani

ni predvsem prve in se je zanje tudi vredno boriti.

Rodila se je v Gavcah, nekaj let po končani osnovni šoli pa se je zaposlila v Gorenju v Titovem Velenju. V letih, ko je delala v proizvodnji štedilnikov na trda goriva, si je pridobila veliko delovnih izkušenj, leta 1975 pa je začela delati v tozdu Gradbeni elementi, takratni Keramiki. Tako je bila tudi bliže domu, saj se je medtem z družino preselila v Ljubijo. Njeno prvo delo v novem okolju je bilo na tiskalnici, danes pa varri folije na palete. Pred leti je delala v dveh izmenah, včasih tudi ob nedeljah, vendar je z močno voljo do dela uspešno premagovala težke trenutke. Sedaj dela v eni izmeni, pa tudi pogoji dela in zaščitna sredstva so se v teh letih zelo izboljšala. Kot mlada delavka se je pogosto udeleževala prostovoljnih delovnih akcij, ki so bile takrat nekaj povsem običajnega, sedaj pa po službi veliko časa posveča zemlji in seveda nagajivi triletni hčerki, na katero je zelo ponosna.

Natalija Huš

ZOFKA ZUPAN

Potem, ko je več kot dvajset let delala v tozdu Štedilniki, je naša sodelavka Zofka Zupan, doma s Skornega, 15. aprila 1985 prišla zadnjič v službo.

Ko se je leta 1964 prvič zaposlila v Gorenju TGO, je bila v izgradnji prva proizvodna hala. Zofka je v prvih letih sodelovala pri več udarniških

akcijah, pri ureditvi okolice tovarne ...

Bila je zvesta, marljiva in zavzeta pri opravljanju vseh del. Na traku v montaži je delala kar 18 let. Embalarila je štedilnike, zadnja tri leta pa je delala v predmontaži. Nedvomno je zaslužen dočakala upokojitev.

Kot sama pravi, je bila srečna, ko ji je Gorenje omogočilo aktivni oddih na morju. Takrat je morje videla prvič.

„Kaj takega nisem pričakovala!“ je dejala s solznimi očmi, ko so ji v tozdu Štedilniki izročili spominsko darilo ob odhodu v pokoj.

Njeni sodelavci so ji pomagali ob najtežjih življenjskih trenutkih, ob težavah, ki jih je večkrat preživljala kot mati štirih otrok.

In taka je naša Zofka, ki bo prejela priznanje za 20 let dela, ki ni v teh letih nikoli zamudila v službo, čeprav je morala pozimi gaziti sneg daleč v dolino in so jo doma čakali njeni otroci.

Priznanja našim strokovnjakom

Ob 30-letnem jubileju delovanja Jugoslovanskega elektrotehniškega komiteja (JEK) so bila podeljena priznanja tudi našima dvema strokovnjakoma, Janezu Režabeku in Emilu Jeromelu, diplomiranima inženirjema elektrotehnik. Priznanja sta dobila v obliki ZAHVALNICE za delo na doseganju ciljev in nalog jugoslovanske standardizacije na področju elektrotehnik. Obema sodelavcema iskrene čestitke.

Janez Režabek in Emil Jeromec sta dobila to priznanje za dolgoletno in prizadevno delo na tem področju. Janez Režabek je pri JEKU sekretar tehničnega odbora TO 59-Funkcionalnost gospodinskih aparatov že od leta 1970, po

leg tega pa je tudi član tehničnega odbora TO 61-varnost gospodinskih aparatov. Emil Jeromec je član izvršnega odbora skupščine JEK, člana tehničnega odbora TO L-Laboratoriji in tehničnega pododbora TPO F ČISPR—radiofrekvenčne motnje gospodinskih in slušnih aparatov.

Vsem tistim, ki jim je ta organizacija (JEK) nepoznana, naj pojasnimo, da je to Skupnost za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje na standardizaciji s področja elektrotehnik. Osnovni cilji skupnosti so pospeševanje dela na področju elektrotehniške standardizacije, izdajanje panožnih standardov, sodelovanje v delu Mednarodne elektrotehniške komisije (IEC), sodelovanje z Zveznim zavodom za standardizacijo in podobne druge zadeve, ki naj pripomorejo k dvigu ravni elektrotehniške standardizacije v Jugoslaviji.

Štafeta mladosti, priznanje delavcem Gorenja

V petek, 19. aprila, smo v Gorenju pozdravili Štafeto mladosti, simbol prijateljstva, bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Ob 40-letnici osvoboditve je tudi Štafeta nosila to jubilejno številko. Štiridesetih smo se zbrali ob njeni poti, da bi se pridružili skupnim hotenjem naše mladine, ki na ta lep način proslavlja tudi svoj praznik, Dan mladosti.

sničitev skupnih hotenj in želja. Štafeta je nato iz rok tabornikov prevzela skupina kolesarske sekcije Gorenje in je popeljala naprej proti slovenjgraški občini.

Štafetno palico so v tozkih nosili predstavniki osnovnih organizacij zveze mladine, mladi delavke in delavci, ob njeni poti skozi tozda Zamrzovalna in hladilna tehnika in Štedilniki ter ob poti do prireditvenega prostora ob Gorenju so nosilce pozdravljale skupine delavcev, ki so za ta čas odložili delo, na prireditvenem prostoru ob avtobusni postaji v Gorenju pa je nosilce pozdravila množica učencev osnovnih šol in centra za usmerjeno izobraževanje in delavcev preostalih delov Gorenja.

Udeležencem osrednje slovesnosti je pozdravil Jože Janežič, predstavnik Kluba štipendistov Gorenja, Štafeti mladosti pa ob jubileju izrazil pripadnost mladih velenjske občine za ure-

Delovne akcije

TOZD GRADBENI ELEMENTI

Mladinci obrata keramike smo se v sredo, 17. aprila 1985, malo prebudili iz zimskega spanja. Organizirali smo očiščevalno akcijo. Čistili in urejali smo okolico tovarne. Udeležba sicer ni bila vzpodbudna, vendar je vsak začetek težak.

Marinka Kovačič

UREJANJE ZELENICE OB OBRATU ZA PROIZVODNJO HLADILNIKOV

Mladinska organizacija v obratu hladilnikov je pred pri-

hodom štafete mladosti organizirala prostovoljno delovno akcijo, ki se je udeležilo le deset mladink in mladincev. Kljub temu so se izkazali pri

urejanju zelenice ob železniškem tiru. Postavili so tudi zaščitno ograjo, da ne bodo tovarnjaki vozili po zelenici, in uredili oglasno desko.

SODELUJTE V INFORMATORJU!

Naš telefon je 133 (II. ATC).

PREVOZI NA DELO

Za delavce, ki bodo delali tudi med prvomajskimi prazniki bo organiziran prevoz na delo iz Luč, Črne, Celja, Šoštanja in Gorice, z vsemi vmesnimi postajami, avtobusi bodo vozili samo za I. izmeno, medtem, ko bodo imeli tisti, ki nimajo organiziranega prevoza, povrnjene stroške.

INFORMATOR – LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV GORENJA: Gorenje Gospodinjski aparati, Gorenje Notranja oprema, Gorenje Procesna oprema, Gorenje Elektronika Široka potrošnja, Gorenje Commerce, Gorenje Servis, Gorenje Raziskave in razvoj, Gorenje Interna banka, DSSS Gorenje SOZD, DS Splošni posli Gorenje SQZD, DS Organizacija in informatika Gorenje SOZD. Družbeni organ: Izdajateljski svet – predsednik: dr. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Žohar–Mijoč, Srečko Panič, dr. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Nakladá 6900 izvodov. Tisk: Grafično podjetje GRAFIKA Prevalje, 1984. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421–1/72 z dne, 23. 1. 1974.